

נותן ככם נשמה צוודאי תהיו קדושים. כי קדוש אני, ומנדי לא יעלה שום מורא על ראשיכם. אמנם מפני זה תיראו - יש לכם לירא, מנדי אב ואם שהם נותנים ככם גשמיות, מנדי זה יש לכם לירא. והוא איש אמו ואצוי - תיראו, אבל מנדי מתנתי צוודאי תהיו קדושים, כי קדוש אני.

אותר חזקת

או יאמר קדושים תהיו כי קדוש אני ד' וגו', כי שמעתי סיפור מעשה שסיפר הרב הנדיק המגיד וכו' ר' אהרן קלירובאניר ז"ל, אמר על עצמו אני הייתי צילדתי בישיבה בפראג, ובאותו מחוז היה עיר קטנה ואנשים צה מעט, ונמצא בהם איש אחד עשיר והיה לו צה יחידה והגיעה לפירקה ורצה ליתן לה בעל ת"ת, ונסע לפראג להישיבה ובקש מהרב המופס הישיבה לברור לו איזה בחור טוב וצירר אותי, ומיד לקחני האיש והביאני לביתו ופשט מעלי בגדי הסחכות והבלויים והלבישני בגדי חופש ועושר ונתן לי צהו לאשה ועטרני בכסף וצוהב. ובהמשך הזמן ראיתי עצמי בתפנוקים ושמנתי עזיתי והתחלתי לצעוט ופרקתי מעלי עול ההתמדה בלימוד, וכראותם חמי וחמותי ויקיפו עלי והתחילו לעמוד עלי אנשים חכמים להוכיחני. והמנהג היה אז לנסיעת בעלי הדרשנים, והיה מדרך הדרשן להתאכסן בבית חמי כי הוא היה עשיר והנכבד בעיר ופרנס, וביקש מכל דורש להוכיחו והיה בהוכיח אותי השבתי לו אפילו אם אלך בטל

עשרים שנה אחעלה יותר בלימוד מכל לומדי העיר הזאת, וכן היה תשובתי לכל דורש. והי היום ונמאכסן דורש אחד טוב וחכם חרשים וכאשר הוכיח אותי השבתי לו כנ"ל. והשיב אמריו לי, טוב דצריך נגד לומדי העיר הזאת, אבל מה מעשה כשיכעסו עליך חמך וחמוסך ויפשטו מעליך בגדי החמודות וילבשו אותך צבגדים הבלויים והסחכות וישלחו אותך בהחזרה להישיבה למקום שבאת משם, מה מענה ובאיזה צושת אנפין תעמוד לפני לומדי הישיבה שהם נמעלו מעלה מעלה ואמה ירדת מטה, הלא תכסך צושה וכלימה.

והנה מיד נכנסו דבריו באוזני כארס של עכנא, ונפל לי צמחשבתי שזה פירוש הפסוק באומרו קדושים תהיו כי קדוש אני ד' וגו'. ולכאורה מה דמיון צשר ודס לקדושת אל חי צורא כל העולמים. אמנם יכוין צזה לומר, כי פן ואולי יאמר האדם בלבו הלא כשאפילו אלך בשרירות לצי להרשיע ביומר, על כל זה אחעלה יותר בהקדושה מהטוב שבגוים. לזה אמר הכחוצ לו יהי כדצריך צהאי עלמא, אבל מה מענה ליוס הפקודה צעת חזרת הנשמה למקורה למקום קדושת. וזה פירוש קדושים תהיו, ואם תאמר הלא איך שיהיה, עכ"פ יותר קדושים אנחנו מהטוב שבאומות. לזה אמר לו יהי כדצריך צההוא עלמא, אמנם כי קדוש אני ובמקום קדושת מה מענו. ותיכף כשנפל למחשבתי פירוש הפסוק מיד הבטחתי לו שאחזור להתמדת הלימוד כצראשונה, עכ"ל.

שפתי

קדושים

צדיקים

ריג

ויתר הסיפור המעשה כחבתי במקום אחר
(ראה להלן עמוד רפח:) להצין כוונת מאמר אחד.
וזה אומרו קדושים תהיו כי קדוש אני ד'.

או יאמר קדושים תהיו כי קדוש אני ד'
וגומר, יתבאר על פי דבריהם ז"ל אין
קדושה אלא הזמנה, כמו לך אל העם
וקדשם היום ומחר (שמות יט, י), ופרש"י ז"ל
וקדשם - והזמנתם וכו'. ולמד שקדם לנו
מדברי חכמי האמת ז"ל (עץ חיים שער הכללים פ"א)
שהקצ"ה ברא עולמו ברגלו הטוב כדי להטיב
להבריות ותמיד ידו פתוחה ומזומן להשפיע,
והוא יסוד העיקר באמונה. וכשיש בעולמות
שלמטה הכנה להקבלת שפעו, בכל פעם
יוגבר כח השפע מלמעלה להשפיע, בסוד חנו
עוז לאלהים (תהלים סה, לה). והוא אומרים ז"ל
(תענית כה:) אין טיפה יורד מלמעלה שאין
טיפים עולים כנגדה מלמטה, הרמז בזה
שנריך הכנת מיין נוקצין מהתחתונים לגרום
שפע מיין דוכרין מלמעלה כנודע כל זה
מחכמי האמת ז"ל (עץ חיים שער לט), בסוד
לא נתנה תורה אלא לאוכלי מ"ן (מכילתא בשלח
פ"ג, ט) נטריקון מ"יין נ'וקצין. ולפי זה יתחייב
שהיו תמיד עם ישראל סגולתו מוכנים
ומזומנים לקבל השפע האיל שמדמו יתברך
בתמיד להשפיע, דאל"כ נמנע השפע ח"ו
בסוד הנטמקות דדים כנודע מכתבי האר"י
ז"ל, והוא רמזו באמרו (דברים לג, יח) לור ילך
חשי. לזה אמר קדושים תהיו, פירוש תהיו
מזומנים ומוכנים תמיד לקבל שפע. וגמר

אומר הטעם כי קדוש אני, פי' כי אני תמיד
מוכן ומזומן להשפיע.

והזמנה בזה הוא רבות עסק המורה
ומעשים טובים וכל האמור
בפרשה, וכבר דברו רז"ל (קדושין מ:) אי
תלמוד גדול אי מעשה גדול. ואפ"ל הפרו
תורתך עת לעשות לד' (עי' תהלים קיט, קט),
כלומר שיש י"ד עמים טובים וי"ד עמים וכו'
(קהלם ג, א-ח), וזה אומרו בעת הטוב שהוא
לעשות דרכי ד', אז הפרו תורתך פירוש
הפרו מלשון פרה ורצה, שהמורה פרה ורצה
אלל האדם. ור' נתן אומר הפרו תורתך וכו'
(ברכות מד), כלומר שתחלה צריך להיות המורה
פרה ורצה אללו כדי שידע איך לעשות לד',
כי תלמוד גדול שמציא לידי מעשה. ולזה פסק
הרמב"ם ז"ל כר' נתן דכן נמנו וגמרו
שתלמוד גדול שמציא לידי מעשה (עי' רמב"ם
הל' ת"ט ג, ג), (ונוכל להעמיס דברי התוספות
ז"ל (קדושין סג ד"ה תלמוד) צמה שמחלקין דהא
דאמרו גדולה תלמוד היינו דמלמד לאחרים,
והא דאמרו מעשה גדול היינו צמי שלומד
לעצמו. לזה נקט הפרו תורתך, "הפרו" לשון
רבים, לומר דמלמד לאחרים מ"יירי).

או יאמר קדושים תהיו כי קדוש אני ד'
אלהיכם וגומר, וכי תזבחו זבח
שלמים לד' לרצונכם תזבחוהו ביום
זבחכם יאכל וממחרת וגומר (יט, ה). כתב
בעל הטורים ז"ל, אני ד' אלהיכם וכי תזבחו
זבח, שנריך לזבח לשם עכ"ל, ע"ש. ואפ"ל